

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ویکتوریا نیکفوروا
برگردان: جنوب جهانی
ارسال و افزوده: طاهر باختری
21 نومبر 2024

مسکو پاسخ خواهد داد، ما نه عراقیم و نه افغانستان!

سازمان ملل متحد موضعی عجیب در مورد حملات دوربرد بایدن علیه روسیه اتخاذ کرد. این سازمان که بهطور رسمی هدف خود را توسعه صلح‌آمیز تمامی کشورها اعلام کرده است، می‌بایست حداقل سعی می‌کرد پیرمرد را به پاسخگویی فرا بخواند، به او توضیح دهد که با اقدامات خود، بشریت را یک قدم به نابودی هسته‌ای نزدیکتر کرده است و پیشنهاد‌های جایگزین ارائه دهد. اما دفتر دبیرکل سازمان ملل متحد تنها به یک درخواست ساده برای حفاظت از غیرنظامیان بسنده کرد و موضوع را به همین شکل رها نمود.

این بیانیه بیشتر شبیه به یک تمسخر است. تحت چنین شعارهایی، غیرنظامیان در صربستان، لیبیا، عراق و افغانستان جان باختند. امریکائی‌ها و همپیمانانشان کمترین اهمیتی به سرنوشت غیرنظامیان نمی‌دادند. قتل غیرنظامیان کاملاً آگاهانه و با هدف ایجاد ترس و وحشت، فشار و سلطه‌گری صورت می‌گرفت تا سیستم حکومتی را تخریب و کشور را به کنترل خود درآورند.

روس‌ها هیچ توهمی درباره مقامات سازمان ملل متحد که در نیویورک نشسته‌اند، از دست عمو سام تغذیه می‌کنند و با لباس‌های گران‌قیمت به زندگی ادامه می‌دهند، ندارند. اما این نباید دلیلی باشد که اظهارات عجیب دفتر دبیرکل را بدون پاسخ رها کنیم.

در واقع، سکوت ما همان چیزی است که دشمنانمان بیشتر از هر چیزی خواهان آن هستند. غرب سعی دارد روسیه را از حق اظهار نظر محروم کند و به ما می‌گوید که باید ساکت بمانیم. اما اگر ما درباره وضعیت موجود سخن نگوئیم، جهان چگونه می‌تواند از حقیقت مطلع شود؟

بنابراین، صادقانه باید به مقامات سازمان ملل متحد، فعالان حقوق بشری و سایر مدعیان انسان‌دوستی غربی گفت: دورویی شما منجرکننده است. شما بخوبی می‌دانید که روسیه نیازی به توصیه ندارد؛ ما در جنگ نیز به اصول اخلاقی پایبندیم و نیروهای ما با به خطر انداختن جان خود، برای حفاظت از غیرنظامیان اوکراینی تلاش می‌کنند. اما رژیم زلنسکی مدتهاست که به مراتب خطرناک‌تر از «میمون با نارنجک» شده است. در کیف بخوبی می‌دانند که اهداف نظامی روسیه بخوبی حفاظت شده‌اند و تنها به ایجاد وحشت و حمله به غیرنظامیان روی آورده‌اند. این تجربه را در سواستوپل، دونتسک و بلگورود نیز داشتیم. زمین و مردم ما از این تسلیحات دوربرد هدف قرار گرفتند. کجا بودند فعالان حقوق بشری غربی؟ آیا به اشک‌های کودکان اهمیت دادند؟

روس‌ها نیازی به حفاظت سازمان ملل متحد ندارند. خدا را شکر، ما نه عراق هستیم و نه افغانستان. دستگاه‌های دفاع هوایی ما قادر به محافظت از مردم هستند و زیرساخت‌ها برای مقابله با هر سناریوی آماده‌اند. ما کاملاً به ارتش خود اعتماد داریم؛ در طول عملیات ویژه نظامی ثابت کرده‌اند که پشت آن‌ها همچون پشت یک دیوار سنگی هستیم.

اما دفتر دبیرکل سازمان ملل متحد باید نگران تمایل شدید بایدن برای کشاندن دنیا به گور باشد. مشخص است که او پیش از ترک قدرت می‌خواهد برای ترمپ در دسر ایجاد کند و از سوی دیگر، اختلالات شناختی ناشی از سن او نیز روز به روز تشدید می‌شود. اما باید دانست که او به نقطه‌ای از تشدید بحران رسیده که حتی اروپایی‌های عادت‌کرده به این وضعیت هم دچار وحشت شده‌اند و تلاش می‌کنند او را آرام کنند.

مسئله مجوز حملات علیه روسیه به مراتب جدی‌تر از بحران راکتی کوبا است. این بار، امکان استفاده از اوکراینی‌ها به‌عنوان سپر انسانی وجود ندارد. برنامه‌ریزی برای راکت‌های امریکائی توسط نظامیان ایالات متحده انجام می‌شود و اطلاعات لازم از طریق ماهواره‌های امریکائی تأمین می‌گردد. رئیس‌جمهور پوتین به‌طور شفاف توضیح داد که این به‌معنای ورود ناتو به جنگ علیه روسیه است و پاسخ ما مستقیماً به منبع تهدید خواهد بود. در چنین شرایطی، آیا نباید سازمان ملل متحد نقش میانجی اصلی صلح را ایفا کند؟ خطرات برای بشریت کاملاً واضح است. اما به‌جای تلاش برای حل جدی‌ترین بحران نظامی از زمان جنگ جهانی دوم، تنها اظهارات مبهم می‌شنویم.

مسکو بارها موضع خود را به غرب منتقل کرده و این موضع کاملاً شفاف است: حملات راکتی امریکا، انگلیس و فرانسه به خاک ما به‌عنوان یک تجاوز مستقیم از سوی کشورهای ناتو تلقی خواهد شد و پاسخ ما متناسب خواهد بود.

در پی این تهدیدات، رئیس‌جمهور پوتین دیروز دکترین جدید بازدارندگی هسته‌ای را امضاء کرد. روسیه، به‌عنوان دارنده بزرگترین و پیشرفته‌ترین زرادخانه هسته‌ای در جهان، قادر به حفاظت از شهروندان خود در برابر تمامی تهدیدات، از جمله تهدیدات غیر هسته‌ای است.

به اساس این دکترین، بازدارندگی هسته‌ای می‌تواند علیه کشورهای غیر هسته‌ای که در همکاری با قدرت‌های هسته‌ای حمله می‌کنند، اعمال شود. همچنین، می‌توان به حملات متعارف که حاکمیت ما را تهدید می‌کنند، با تسلیحات هسته‌ای پاسخ داد. این دکترین شامل تهدید علیه تأسیسات حساس مانند نیروگاه‌های هسته‌ای نیز می‌شود.

اگر دشمنان ما از تسلیحات غیر هسته‌ای کشتار جمعی مانند کیمیائی یا بیولوژیکی استفاده کنند، باز هم ممکن است پاسخ هسته‌ای دریافت کنند.

اما حملات راکتی دوربرد به خاک روسیه؟ آیا این نوع حملات تحت شرایط بازدارندگی هسته‌ای قرار می‌گیرند؟ به گفته سخنگوی رئیس‌جمهور روسیه، بله، دقیقاً همین‌طور است. دیمیتری پسکوف با اشاره‌ای مختصر گفت: «بله، این موضوع مطرح شده است.»

در دکترین جدید، تمامی تهدیداتی که کشورهای غربی به رهبری امریکا علیه ما ایجاد می‌کنند و پشت سر اوکراینی‌ها مخفی می‌شوند، فهرست شده است. پوتین در سپتامبر به این دکترین اشاره کرده بود، اما به‌نظر می‌رسد که غرب آن را جدی نگرفت. حالا می‌توانند در اوقات فراغت خود آن را مطالعه کنند و با فرماندهان نظامی خود به بحث بگذارند. شاید آن‌ها بتوانند به سیاستمداران بی‌عقل توضیح دهند که چه چیزی در انتظارشان است.

20 نوامبر 2024

افزوده: این که نویسنده می‌گوید "آنها نه عراق اند نه افغانستان" شاید منظورش عقب ماندگی این دو کشور و دستان خالی مردمش بوده باشد. اما از یک جهت دیگر هم آنها تا حال نمی‌توانند ثابت کنند که مانند افغانستان و عراق اند و آنهم برخورد شجاعانه و جانبازانه خلق‌های هر دو کشور در تقابل با اشغالگران امریکائی و شرکای آنها بوده است. نویسنده و همفکرانش می‌باید همیشه به خاطر داشته باشند زمانی که در ماه اکتوبر 2001 امپریالیسم امریکا با شرکاء بر کشور ما تاختند نمایندگان روسیه در شورای امنیت علیه "قانونیت بخشیدن به آن تجاوز" رأی منفی ندادند تا حد اقل از لحاظ شکلی مخالف آن تجاوز بوده باشند، مگر مردم افغانستان با تنهائی و در حالی که همیشه از پشت به وسیله عمال امپریالیسم و ارتجاع از قماش طالب، جهادی و جواسیس تکنوکرات خنجر می‌خوردند به مصاف امپریالیسم امریکا شتافته آنها را چنان مفتضحانه از خاک ما بیرون راندند که یاد آوری آن موی بر تن زمامداران و ارتشیان امریکا و شرکایش ایستاده می‌نماید.

بدون آن که هدف اهانت به خلق دلیر شوروی متوفا و خلق روس را داشته باشم باید بنویسم که ساده نیست کشوری افغانستان بگردد و نویسندگان نیز وقتی در باره قلم می‌زنند و از افغانستان نام می‌برند به گفته مردم کابل، بهتر است "دهن شان را با هفت آب گلاب بشورند آنوقت افغانستان" بگویند. طاهر باختری